

NM01/244/2005/5
FsA

Fellesrådet for det sørlige Afrika

The Norwegian Council for Southern Africa
Fredensborgveien 39
0177 Oslo
Norway

Postgiro: 5 31 71 28
Bankgiro: 9001.22.57952
Telegr.adr.: MAYIBUYE
Telex: 72400 fotex n
Att.: Mayibuye, Norway

Telefon: +47 2 36 22 00
Telefax: +47 2 36 22 80

Til
Medlemsorganisasjonene
Lokallagene
Sentralstyrets medlemmer
Utvalgsmedlemmene

Oslo, 19.07.91

INNKALLING TIL LANDSMØTE I FELLESRÅDET FOR DET SØRLIGE AFRIKA

Herved innkalles til landsmøte i Fellesrådet for det sørlige Afrika 1990.

Landsmøtet blir avholdt på Oslo Internasjonale Senter, Torggata 26-28, 0183 Oslo, fredag 13.9, lørdag 14.9 og søndag 15.9.91.

På lørdag kveld blir det en landsmøtefest på Slurpen i Lakkegata 79b, der den zambiske teatergruppen "Kanyama" vil stå for underholdningen. Foreløpig program for landsmøtet er vedlagt.

MEDLEMSORGANISASJONENE

kan hver delta med to representanter med fulle rettigheter. Disse kommer i tillegg til representanter organisasjonene måtte ha i det sittende sentralstyret.

LOKALLAGENE

kan sende en representant for inntil 24 medlemmer, to når laget har mellom 25 og 49 medlemmer, tre for mellom 50 og 99 medlemmer, fire for mellom 100 og 199 medlemmer, fem for mellom 200 og 399 medlemmer, seks for mellom 400 og 799 medlemmer, og sju representanter dersom lokallaget har over 799 medlemmer.

SENTRALSTYRETS MEDLEMMER

møter med fulle rettigheter på landsmøtet.

UTVALGSMEDLEMMENE

kan møte som observatører.

Landsomfattende organisasjoner tilsluttet Fellesrådet for det sørlige Afrika (Member organizations):

Aktivitetenes Landsforbund, Arbeidernes Kommunistparti (m-l), Arbeidernes Ungdomsfylking, Forbundet Frie Fotografer, Framfylkingen, IOGT, KFUK/KFUM, Kristelig Folkepartis Ungdom, Landslaget for Norges Sykepleierstudenter, Namibiaforeningen, Noregs Ungdomslag, Norges Bygdeungdomslag, Norges Godtemplar Ungdomsforbund, Norges Kommunistiske Parti, Norges Kommunistiske Ungdomsforbund, Norges Kristelige Studenterforbund, Norges Unge Venstre, Norsk Arbeidsmandsforbund, Norsk Ballettforbund, Norsk Barnevernpedagogforbund, Norsk Ergoterapeutforbund, Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, Norsk Fredskorpssamband, Norsk Grafisk Forbund, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Norsk Kvinneforbund, Norsk Musikerforbund, Norsk Oversetterforening, Norsk Sceneinstruktørforbund, Norsk Skuespillerforbund, Norsk Sosionomforbund, Norsk Studentunion, Norske Billedkunstneres Fagorganisasjon, Norske Dramatikeres Forbund, Redd Barna, Rød Ungdom, Senterungdommens Landsforbund, Skolenes Landsforbund, Sosialistisk Ungdom, Sosialistisk Venstreparti, Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond, Unge Norske Katolikkers Forbund, Unge Pionerer, Yrkesskoleelevenes og Lærlingenes Interesseorganisasjon.

2.

Forslag til vedtak skal ifølge vedtektene være innsendt senest fire uker før landsmøtet. Forslagene kan gjelde endring i vedtektene, i den politiske plattform, forslag til arbeidsplan, uttalelser eller andre spørsmål man mener landsmøtet bør uttale seg om.

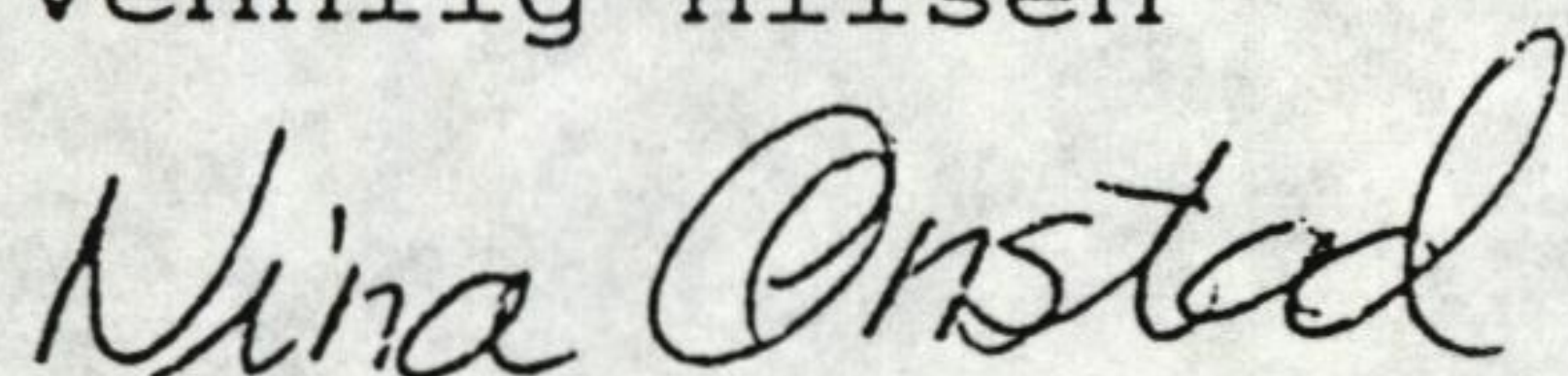
Fellesrådets årsmelding for 90/91, regnskap for 1990 og forslag til arbeidsplan blir sendt ut fire uker før landsmøtet.

Vedlagt følger et skjema for påmelding til landsmøtet. Vi ber om at skriftlig bindende påmelding er FSA i hende senest onsdag 26. august 1991.

Mange seirer er vunnet, men fortsatt er det langt igjen til et fritt, demokratisk og ikke-rasistisk Sør-Afrika. Nye tider krever nye løsninger. Bli med i utformingen av nye strategier i anti-apartheidarbeidet.

Velkommen til landsmøte!

Vennlig hilsen

Nina Onstad
Org. sekretær

FORELØPIG LANDSMØTEPROGRAM 13.-15.9 1991

Fredag 13.9:

17.00 - 18.30:	Registrering
18.30 - 19.00:	Åpning, valg av dirigenter
<u>19.00 - 20.00:</u>	Orientering om situasjonen i Sør-Afrika v/Lars Grønseth (lysbilder)

Lørdag 14.9:

08.30 - 10.00:	Beretning og regnskap
10.00 - 13.00:	Innledninger om hvilken organisasjon FSA skal være i fremtiden.
13.00 - 14.00:	Lunsj
14.00 - 15.00:	Debatt
15.00 - 18.00:	Arbeidsplan og politisk punktprogram
20.00 -----	Landsmøtefest med Kanyama

Søndag 15.9:

<u>09.00 - 12.00:</u>	Workshop for de enkelte land. Sør-Afrika, Zimbabwe, Namibia, Angola, Mosambik.
12.00 - 13.00:	Lunsj
13.00 - 14.00:	Valg
14.00 - 15.00:	Uttalelse(r) fra landsmøtet
15.00:	Avslutning

PÅMELDING TIL LANDSMØTET I FELLESRÅDET FOR DET SØRLIGE AFRIKA
13.- 15. SEPTEMBER 1991.

NAVN:

ADRESSE:

ORGANISASJON:

Fyll ut ett påmeldingsskjema for hver delegat, og send det til
FSA, Solidaritetshuset, Fredensborgveien 39, 0177 Oslo
senest 26. august 1991.

Har Fellesrådet et liv etter apartheid?

Er Fellesrådets rolle utspilt den dagen Sør-Afrika har fått en demokratisk konstitusjon? Eller har det fortsatt en berettigelse som en solidaritetsorganisasjon for det sørlige Afrika? I denne artikkelen presenterer Fellesrådets

organisasjonssekretær og prosjektsekretær et forslag som har kommet fra Prosjektutvalget om FsAs fremtidige rolle. Forslaget har vært diskutert i FsAs sentralstyre og vil bli gjens- tand for diskusjon på landsmøtet i september.

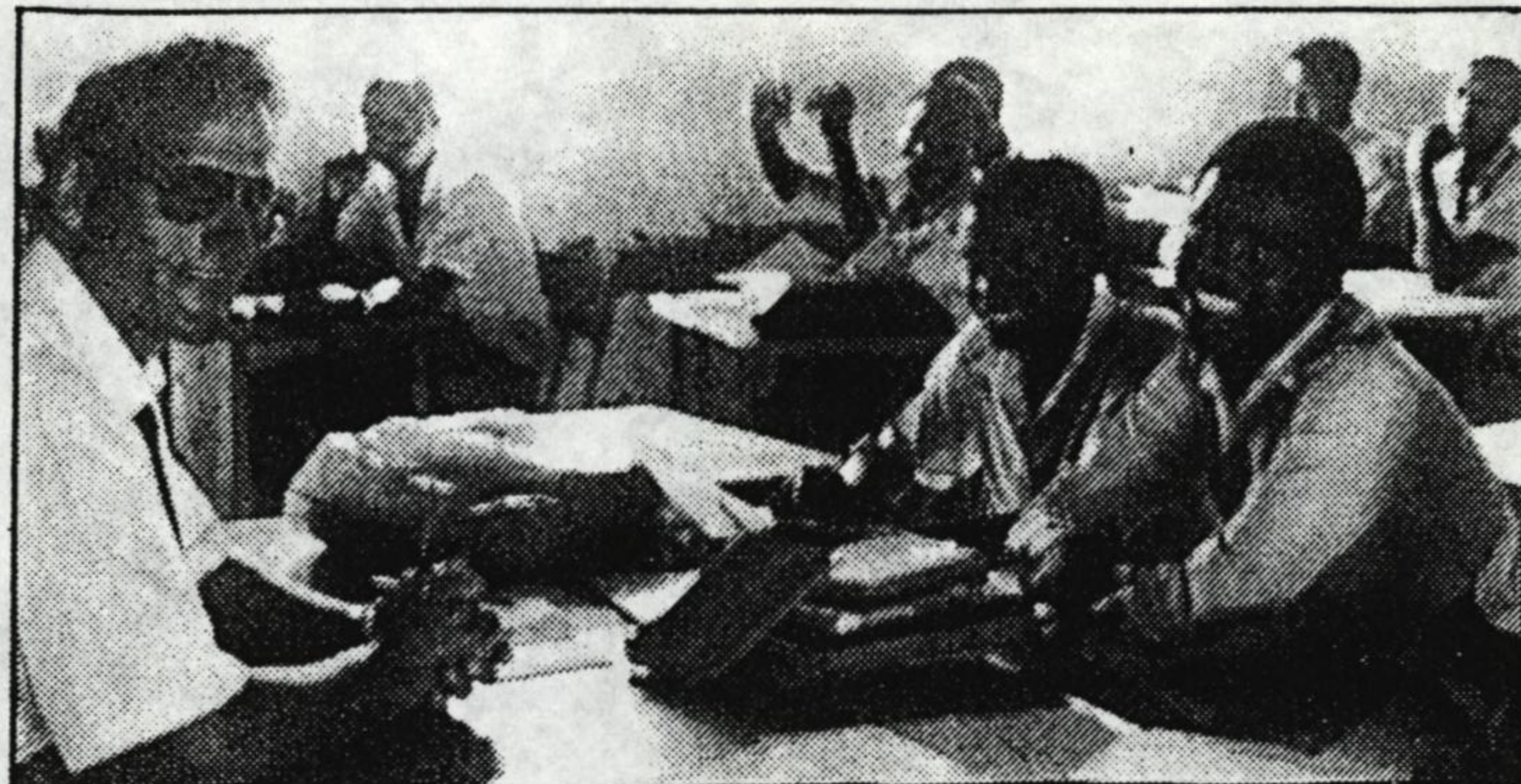
Debatten om hva slags organi- sasjon Fellesrådet bør bli i fremtiden, er i full gang. Sentralstyret har nylig drøftet et forslag fra Prosjektutvalget om en sterkere og mer bevisst sat- sing på prosjektvirksomhet, en basis for FsA.

FsAs prosjektvirksomhet må ta utgangspunkt i at FsA er en politisk organisasjon. Vårt ove- rordnete bistandsmål er å støtte en demokratisk utvikling i det sørlige Afrika gjennom støtte til prosjekter i regionen som med- virker til utvikling av en mer demokratisk samfunnsordning.

Sikring av grunnleggende menneskerettigheter for under- privilegerte grupper har alltid vært et sentralt element i FsAs solidaritetsarbeid. I begrepet kritisk solidaritet ligger et sær- lig ansvar for å sikre at fri- gjøringskampen faktisk resulter- er i en styrking av menneske- rettighetene. FsA vil søke sa- marbeid om konkrete prosjekter med organisasjoner og grupper som arbeider med menneskeret- tigheter i regionen.

Miljø og utvikling

Apartheidregimets politikk i Sør-Afrika, krigen og destabili- seringen av frontlinjestatene har ført til svært alvorlige miljø- ødeleggelser over store deler av det sørlige Afrika. Etterhvert som den politiske utviklingen gjør det mulig å sette igang tiltak i de områdene som er har- des rammet, vil FsA søke et sa- marbeid med den norske miljø- bevegelsen, og den gryende miljøbevegelsen i regionen, om prosjekter som rettes mot akutte miljøproblemer. En kobling av våre kunnskaper om det sørlige Afrika, med miljøorganisasjo- nens spesialkunnskaper, kan være med på å hjelpe til at "stemmen fra sør" kan bli hørt på miljøkonferansen i Brasil i 1992. Miljøsattingen kan også være et potensiale for å mobili-

Monsen er lærer ved Mashuweka High School i Zimbabwe
FOTO: NINA BERGGREN MONSEN

sere nye krefter til Fellesrådet.

Aktivisering av norske miljøer

Fellesrådets status som en para- plyorganisasjon for 44 landsom- fattende medlemsorganisasjoner gir spesielle muligheter. Gjen- nom et samarbeid med disse or- ganisasjonene kan vi bidra til å mobilisere miljøer som ellers ikke er aktive i bistandssam- menheng. Dette vil igjen bidra til økt forståelse for bistand, og styrke mellommenneskelig for- ståelse og solidaritet. Satsingen på prosjektvirksomhet må i det hele tatt brukes bevisst for å re- kruttere nye krefter til organisa- sjonen i form av nye medlem- mer og medlemsorganisasjoner.

Informasjon

En av våre store utfordringer er å få Afrika "på kartet" igjen. Andre områder har overtatt Af- rikas plass i mediabildet, og dermed også i folks bevissthet. Prosjektvirksomhet, koblet med en aktiv informasjonsvirksom- het, kan være et effektivt middel for å øke oppmerksomheten om nord-sør problematikk generelt, og situasjonen i Afrika spesielt.

Finansiering

Å bestemme seg for å satse ster-

kere på prosjektvirksomhet er en ting, å finansiere den er noe helt annet. NORAD har utarbei- det nye retningslinjer for støtte til private organisasjoners pro- sjektarbeid, retningslinjer som passer godt for vår virksomhet. Det er flere ulike avtaleformer, men felles for alle er at vi må ha en egenandel på minst 20 pro-

sent. Dette blir en stor utford- ring for FsA, men ingen umulig oppgave. Som et første skritt til å skaffe egenandel vil vi søke Operasjon Dagsverk i 1992.

"Hjelp fra gamle venner"

La oss avslutte med et sitat fra Albie Sachs fra ANC's konstitu- sjonskomite, som nylig besøkte FsA og snakket om fremtiden for anti-apartheidbevegelsen: "Vi står foran enorme proble- mer i Sør-Afrika, med prosjek- toppgaver innen alle tenkelige samfunnssektorer. Hvem skulle være nærmere til å hjelpe oss med dette, enn våre gamle ven- ner?"

Av Pål Skogmo og
Monika Wikhaug Komane

FsAs prosjektvirksomhet

- Startet i 1982 med støtte til SAIHs helseprosjekt i Zimbabwe.
- Første solidaritets - arbeider ble sendt til Zimbabwe i 1984.
- I dag: Engasjert i seks land i det sør- lige Afrika, 10 pro- sjekter og 11 an- satte i tilknytning til prosjektene.

ZIMBABWE:

Seks lærere i den videregående skolen.
Støtte til SAIHs helseprosjekt.

TANZANIA:

Personell (tre fredskorpsdelta- kere) til ANC-leiren i Dakawa.

MOSAMBIK:

Rehabilitering av skoler. En fredskorpsdeltaker.

ANGOLA:

Samarbeid med svenske ARO om 1. juni-skolen.

NAMIBIA:

SWAPO Women Council, Ak- tivitetssenter for kvinner i Widhoeck.

SØR-AFRIKA:

ANC Women League, Kvinne- senter i Johannesburg.

NORGE:

Yrkesopplæring for fire stu- denter fra ANC.

Under landsmøtet i september må Fellesrådet for det sørlige Afrika bestemme seg for hvordan organisasjonen skal drive solidaritetsarbeid og mobilisere medlemmer i framtida. Til nå har organisasjonen i stor grad mobilisert på boikottspørsmålet. Den dagen en demokratisk konstitusjon er innført i Sør-Afrika og boikotten opphevet, må FsA kunne mobilisere på andre viktige saker.

Glade anti-apartheidaktivister feirer løslatelsen av Nelson Mandela. Skal FsA fortsatt bruke boikott som en mobiliseringsfaktor? FOTO: SCAN-FOTO

FsA – etter apartheid

Av Eva Ler Nilsen og Lars Grønseth

Det vil fortsatt være behov for å spre informasjon om forholdene i det sørlige Afrika. Arven etter apartheid er tung å bære for de som alltid har lidd under raseskillesystemet. Praktisk solidaritet gjennom prosjektarbeid og kulturutveksling er råd å mobilisere på.

Afrika Informasjon har spurt endel medlemsorganisasjoner og personer med nær tilknytning til FsA hvilken rolle de mener organisasjonen bør ha i framtida og hvordan deres organisasjon kan bruke FsA.

Lisbet Rugtveit,
leder Sosialistisk Ungdom

Det er vanskelig å definere når apartheid er avviklet. Jeg kan ikke se for meg datoen det skjer. Selv om apartheid formelt avvikles, tror jeg det vil være dramatiske raseskiller i mange år framover. Det er da vi har behov for en organisasjon som jobber mot dette uformelle skillet mellom svarte og hvite. En organisasjon slik FsA er det i dag. Skulle det imidlertid skje dramatiske forandringer i Sør-Afrika kan jeg ikke skjønne at FsA blir overflødig av den grunn. Man kan etter hvert revurdere boikott som

våpen og heller tenke alternativt. Hva med handelspolitikk som våpen? Jobbe for et tettere handelssamarbeid. Vi trenger en interesseorganisasjon som kan jobbe for rettferdig handel som tjener det sørafrikanske folk og ikke de multinasjonale selskapene.

**”FsA har nok
å sysle med.
Kampen mot
apartheid er
langt fra over”**

I et friere Sør-Afrika vil det bli lettere å drive prosjektvirksomhet både for en organisasjon som FsA og for andre solidaritetsorganisasjoner. Med den kompetansen FsA har, kan organisasjonen formidle kontakt mellom Sør-Afrika og andre organisasjoner i Norge.

SU bruker i dag FsA som en informasjonsbank. Vi mottar post og gjør henvendelser om vi ønsker det. FsA er en tilgjengelig organisasjon og vi har gode erfaringer med samarbeidet. Kontakten kunne vært bedre ved at medlemsorganisasjo-

nene hadde gjort mer. Men vi er, som mange andre, en liten organisasjon med få ressurser. Kanskje kan FsA også bli flinkere til å bruke oss, for eksempel som kanal til Stortinget. Vi har jo et moderparti som er på linje med FsAs politikk.

Terje Lillehaug,
medlem av solidaritetsutvalget i Barnevernpedagogforbundet

Endringer har vel skjedd, men apartheid er ikke avskaffet og kampen drives for fullt på de fleste områder. Det siste vi har hørt er at samarbeidet mellom ANC og regjeringen er brutt på grunn av myndighetenes manglende vilje til å rydde opp i de indre stridigheter i landet. Samtidig ser vi at boerne mobiliserer voldsomt. Derfor mener jeg det ved dags dato ikke er noen som helst grunn for FsA til å forandre sin politikk og profil. Det er klart vi må se optimistisk på det som nå skjer i Sør-Afrika, men det bør komme flere endringer før FsA vurderer sin rolle.

Kanskje er informasjon den viktigste oppgaven framover. Vi må bli flinkere til å gi et reelt bilde av det som foregår i landet - all den provokasjon og de overgrep de svarte blir utsatt for. Nå er det riktignok en libe-

ralisering i lovverket, men jeg tror konflikten er så grunnfestet i det sørafrikanske samfunn at landet ikke vil oppnå bedringer gjennom forhandlinger. Det er en riktig start, men jeg tror det vil ta mye tid og mye arbeid. Jeg frykter også et tilbakeslag.

Når det gjelder profil for FsA, har jeg inntrykk av at organisasjonen fungerer godt i dag. Solidaritetsarbeid bør ha et innslag av både politikk og praktisk arbeid. Og så vidt jeg vet driver FsA også prosjekter, blant annet det vi støtter - 1. juni skolen i Angola. Jeg tror enhver organisasjon har behov for praktiske eksempler på solidaritetsarbeid - det er en god mobiliseringsfaktor. Om det skal tenkes ytterligere prosjekter, må FsA vurdere alle landene i det sørlige Afrika som eventuelle mottakere.

Tore Linné Eriksen
forsker, Norsk
Utenrikspolitiske Institutt

Jeg synes det er for tidlig å spørre om det fortsatt er bruk for Fellesrådet. Det er blitt så populært å diskutere situasjonen i Sør-Afrika etter apartheid, eller om FsA har nok å sysle med. Men kampen er så langt fra avsluttet. Illusjonen om at resten går av seg selv, er kanskje den alvorligste hin-

dringen for å oppnå et demokratisk og ikke-rasistisk Sør-Afrika. Ikke minst er det viktig å arbeide med (eller mot) norske massemedier, som sprer gale og farlige forestillinger, og som tjener interessene til de Klerks og det hvite mindretallets økonomiske makt. I idretten er det ikke vanlig å dele ut premien før deltakerne er kommet i mål.

En annen sak er at FsA godt bør diskutere arbeidsformer,

„FsAs kulturformidling når store grupper med positiv informasjon om det sørlige Afrika„

rekruttering og prioriteringer. Både skole og massemedier bør få mer oppmerksomhet. Dessuten må presset mot norske myndigheter forsterkes for å øke støtten til gjenoppbyggingen i Angola og Mosambik. Dette er to av de land i verden hvor barnedødeligheten er høyest, og hvor krig, destabilisering og terror har satt dype sår det tar langt tid å lege. Særlig når det gjelder Angola har norsk bistandsvirksomhet vært ynkelig og unnfallende, og hvem andre enn FsA er det som er på banen for å kjempe for forbedringer her?

Når andre - dvs. de som aldri har støttet Fellestrådet - synes at tida har løpt fra anti-apartheid- og solidaritetsarbeidet, ja da er tida kommet for å brette opp ermene og fordoble anstrengelsene. Fortsatt er Bosmann i Norge.

Reidar Andestad, tidligere leder i FsA, nå leder i Fremtiden i Våre Hender

FsA har en forpliktelse til å følge opp hele det sørlige Afrika når det gjelder solidaritets- og demokratiarbeid. Konkret betyr det å påvirke norsk og nordisk politikk, bygge ut kontakten med folkelige organisasjoner i SADCC-landene og være pådriver for en demokratisk og sosial utvikling i dialog med myndighetene i disse landene.

Prosjektstøtte må være et av de virkemidlene FsA bruker til å støtte folkelige organisasjoner.

Det ligger et særlig ansvar i å følge opp informasjonsvirksomheten overfor norske myndigheter og organisasjoner. I

Norge kommer det lite informasjon fra regionen og kampen om media blir hardere i framtida. Uten FsA hadde informasjonsspredningen vært enda dødere. Som solidaritetsorganisasjon har FsA større muligheter til å drive informasjonsvirksomhet enn rene bistands-

vår oppgave å påse at så ikke skjer. Vi må lytte til de signaler vi får fra sør, og holde på sanksjoner og boikott så lenge de ber oss om det selv om presset her hjemme er et annet.

Men vi må selvfølgelig være oppmerksomme på at ting er i forandring, og organisere vårt

-FsAs styrke er informasjonsvirksomhet gjennom kulturformidling og knytting av kulturelle bånd mellom det sørlige Afrika og Norge. Bør vi satse sterkere på dette?

FOTO: RUNAR I. MALKENES

organisasjoner. FsA må følge opp regionen, spesielt Namibia og Sør-Afrika, med kritisk og konstruktiv solidaritet.

PEA Hov, medlem av Kunstnere mot Apartheid

Det er viktig å tenke fremover, men det er også viktig å være klar over den dagsaktuelle situasjonen i Sør-Afrika. Det viser seg jo at folk snakker ut fra inntrykk om at det er store forandringer i landet. Media bidrar til å skape dette bildet, som jeg mener det nå er vår hovedoppgave å gi motinformasjon om. Min mening er at vi ikke er apartheidproblematikken nok bevisst. Plutselig får vi vite at en norsk film er blitt vist i Sør-Afrika og at en norsk teatersjef gjerne vil drive kulturutveksling med landet. Hvor ble det så av FN's kultur-boikott? Jeg mener det forekommer så mange overtrap og at det er

arbeid etter det. Det er viktig å stake ut kursen i god tid slik at vi ikke kommer på etterskudd i utviklingen. Vi kan legge en plan for hvordan vi vil bli som organisasjon, men betingelsen må være at kontakten med det sørafrikanske folk er tett. Igjen er deres signaler de viktigste. Vi bør være et redskap de kan bruke på best mulig måte. Sørafrikanerne har definerte behov. De ønsker utvikling på alle områder - også innen kultur. De ønsker utveksling av erfaringer med andre land. Min mening er at vi ikke bør sette igang dette nå, men forberede oss på det. Utveksling som fremmer solidaritetstanken er bra, men vi må være påpasselige så dette ikke misforstås og fremstilles galt i media.

Om FsA legger seg på en mer prosjektrettet linje med tanke på gjenoppbyggingen av Sør-Afrika, tror jeg medlemsorganisasjonene har mye å bidra

med. FsA kan være koordinator for prosjektarbeid. Sørafrikanerne må definere sine behov til FsA som må ut til sine medlemmer for å kartlegge hva de kan bidra med. Vi i Kunstnere mot Apartheid ser dette som en god organisering der vi konkret kan være med på å bygge opp landet. Men dette fordrer god kontakt mellom FsA og medlemsorganisasjonene slik at vi kan utnytte hverandres krefter og spille ballen sammen.

Trond Bakkevig,

generalsekretær i Mellomkirkelig Råd

Det er alltid fare for at en solidaritetsorganisasjon prøver å forlenge livet etter at det den har kjempet mot eller for er gått over i historien. Derfor er det sunt med en diskusjon i FsA om dette nå. Jeg tror det er behov for en solidaritetsorganisasjon uten noe å kjempe for eller imot, men med et ønske om å skape felleskap mellom Norge og landene i det sørlige Afrika. FsA har en framtid som formidler av folkelig kulturell utveksling som sang, musikk, litteratur osv for å tilbringe det norske folk økt bevissthet og dyrke kontakter i regionen. Dette kan ikke bare overlates til statlige organer.

Regionen er avhengig av bistand. Det er viktig at kontakten mellom Norge og det sørlige Afrika ikke bare består av pengeoverføringer, men folkelig bevissthet og engasjement.

Jeg er skeptisk til FsA som en prosjektorganisasjon. Det finnes statlige og ikke-statlige organisasjoner med mer erfaring fra Sør-Afrika. FsA kan imidlertid ta prosjekter som øker den folkelige samhørigheten mellom Norge og det sørlige Afrika.

Vibekke Johnsen, leder i SAIH

FsA bør ikke satse på å bli en prosjektorganisasjon. FsA er opprettet for å kjempe mot apartheid og overvåke boikotten av Sør-Afrika. Når apartheid forsvinner er det viktig at FsA følger opp den politiske utviklingen og jobber i forhold til norske myndigheter og opinion.

Mange andre organisasjoner driver bistand, noen få overfor Sør-Afrika. FsAs styrke er informasjonsvirksomhet gjennom kulturformidling og knytting av kulturelle bånd mellom det sørlige Afrika og Norge. Det dere formidler med kultur er noe annet enn konkret prosjektinformasjon, og dere når større grupper med positiv

Det vil bli store oppgaver med gjenoppbyggingen av Sør-Afrika. Det er et enormt forfall i blant annet utdanning og helse. Bør FsA bli mer prosjektorienterte?
FOTO: DUH - INFO.

kunnskap om regionen. Denne trenden bør organisasjonen fortsette med.

SAIH kan dra nytte av FsAs kompetanse overfor myndighetene og kulturkontaktene til organisasjonen. Nødhjelpsorganisasjonen appellerer til folks medlidenhet og bistandsorganisasjonene appellerer til mindre grupper, mens mange er opptatt av og brukere av kultur. Her kan FsA mobilisere og samarbeide med andre organisasjoner om for eksempel kampanjer.

Sjurd Tveit

leder i Fellesrådet
for det sørlige Afrika

Må ikke snuble på oppløps-
Sør-Afrika er fortsatt en apartheid-stat. FsA må derfor fortsette sitt boikottarbeid (inkl. overvåking av eksisterende boikottlovgivning), sitt arbeid for å få slutt på volden og sin støtte til ANC og de andre demokratiske organisasjonene i landet.

I en post-apartheid situasjon ser jeg for meg fire hovedområder for FsAs arbeid. Informasjonsarbeidet vil fortsatt være veldig viktig. Vi må kjempe for å få ikke bare det sørlige Afrika, men hele kontinentet på kartet. Afrika er i ferd med å bli totalt uinteressant for store deler av media. Skal vi få bygget solidaritet, må vi nå ut med informasjon.

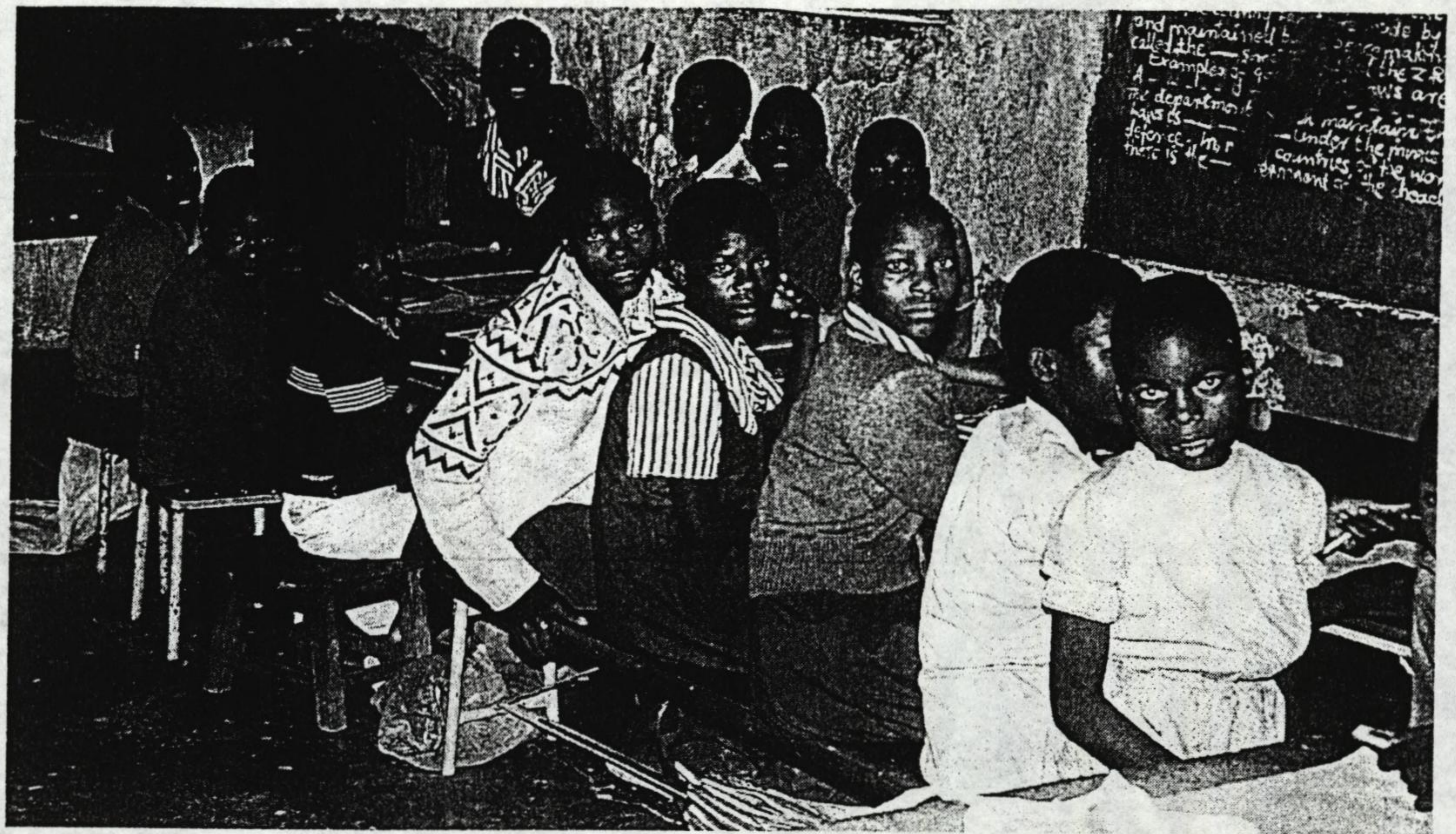
Prosjektarbeid bør bli en viktigere del av FsAs arbeid.

Gjennom samarbeid med folke-organisasjoner i Sør-Afrika vil vi både kunne gjøre en stor utviklingsinnsats i Sør-Afrika samtidig som vi vil kunne mobilisere "grasrota" i Norge til konkret solidaritetsarbeid. Eksempler på dette kan være innsamlingsaksjoner, kontaktformidling mellom organisasjoner, solidaritetsskoler, vennskapskommuner etc. Prosjektarbeid vil også gi oss verdifull bakgrunn til informasjonsarbeidet.

Politisk pådriver-virksomhet vil fortsatt være viktig.

Nå kanskje på andre felt som for eksempel bistandspolitikk, handelspolitikk og i det anti-rasistiske arbeidet i Norge. FsA har både den politiske tyngden og et kunnskapsnivå som vil gjøre organisasjonen til en viktig premiss-leverandør også i framtida.

Kulturarbeid bør være et viktig element i vårt arbeid.

Turner med afrikanske kunstnere bidrar foruten de rent kunstneriske opplevelsene også til å spre informasjon og til å gi et annet bilde av Afrika. Like-ens vil egenaktivitet som for eksempel korgrupper bidra til økt forståelse og engasjement for regionen.

Halle Jørn Hanssen, spesialrådgiver i Norad

Jeg synes det er viktig at FsA allerede nå begynner å tenke på sin fremtidige rolle. Vi må håpe og tro at de forhandlingene som nå er i gang vil føre til konstitusjonelle forandringer som avvikler raseskillet i Sør-Afrika. Det vil ta lang tid, men det er på tide å gire om og tenke nytt og revurdere boikott og sanksjoner som våpen.

I løpet av relativt kort tid, 2-4 år, må vi forholde oss til helt andre tilstander i Sør-Afrika og vi vil få store oppgaver med gjenoppbyggingen av landet. Jeg håper at FsA tenker nøye igjennom hvilken rolle organisasjonen skal spille og formulere oppgaver som vil bidra til å bygge opp et demokratisk mangfold der de svakeste sikres en røst.

I rapporter fra Sør-Afrika kan vi lese om et enormt forfall i utdanning og helse i bantustanene og i de fattige byområdene. Det viser seg nå at det blant den svarte befolkning er en analfabetisme på 70 og 50 prosent i henholdsvis bantustanene og slumområdene. Her ligger det kolossalt store og meningsfylte oppgaver. Det er forslag til aktiviteter FsA kan ta fatt på og jobbe med framover som et ledd i gjenoppbyggingen av landet. Dette er viktige oppgaver både under forandingsprosessen og etter at apartheid er avviklet. Jeg mener FsA må inn

allerede nå for å kunne påvirke utviklingen.

Jeg håper også at FsA i framtida vil omdefinere seg fra kun å være en solidaritetsorganisasjon for det sørlige Afrika til å se på Afrika som helhet. Afrika er det tapende kontinent i tiår etter tiår og trenger all

”Prosjektarbeid mobiliserer gras- rota i Norge til konkret solidaritetsarbeid”

den solidaritet de kan få fra oss her i nord. Jeg håper FsA samtidig som de jobber som en anti-apartheid-organisasjon kan utvikle seg til å bli et politisk og solidarisk organ som jobber for hele det afrikanske folk. Afrika trenger dette.

Thor Kolsrud,

utenlandssjef i Redd Barna

Hvis utviklingen i det sørlige Afrika fortsetter i positiv retning, er det viktig at FsA vurderer den rollen de har i dag, en rolle de har spilt lenge. Sannsynligvis vil organisasjonen måtte forandre seg.

Men det er langt fram og det er heller ikke sikkert at apartheid vil bli avviklet i løpet av dette tiåret. Slik situasjonen er i dag bør FsA på mange måter fortsette slik det er organisert i dag. I tillegg til Sør-Afrika har jo FsA en rekke andre land å følge med. Det er viktig at organisasjonen holder seg oppdatert om det som skjer i det sørlige Afrika og bringer den informasjonen hit til Norge. Vi trenger

litt tilleggsinformasjon til den vi blir presentert for i media. Den kan kanskje være litt forenklet og styrt.

På lengre sikt, avhengig av hvordan forholdene endrer seg, må nok FsA ta opp debatten om hvorvidt en slik organisasjon trengs. I tilfelle tror jeg hele målsettingen må forandres. Det er kanskje litt tidlig å ta stilling til om organisasjonen bør bli mer prosjektorientert. Jeg tror man bør se an utviklingen og behovene først. Et annet spørsmål er hva man mener med prosjektarbeid. FsA sitter med et stort og spesielt kontaktnett og en stor og verdifull kunnskapsbase etter å ha jobbet politisk i mange år. Hvordan vil organisasjonen utnytte dette? FsA kunne kanskje operere som et "informasjonsbyrå" en tid fremover, eller det kan være en kanal inn til Sør-Afrika for andre organisasjoner som ønsker å etablere kontakter.

Det er mange solidaritetsorganisasjoner i Norge som driver tradisjonell utviklingshjelp. Spørsmålet er om ikke FsA bør tenke litt annerledes. Om enda flere organisasjoner kommer inn på banen i bistandssammenheng, vil markedet mettes og det vil bli konkurranse om finansiering av prosjektene. Om FsA allikevel ønsker å legge seg på en slik linje, forutsetter dette et godt samarbeid med andre organisasjoner. FsA har meget god Afrika-kunnskap og andre har bistandskompetanse. Og som vi alle vet fungerer ikke samarbeidet så godt i dag. Derfor ser jeg det som en utfordring til FsA å grundig tenke gjennom hvordan vi skal komme oss vekk fra ideplanet og ønsketenkningen til praktisk og godt samarbeid.